

ни, постоянно в къщата им идват въоръжени мъже да търсят пари и злато. Всички семейни реликви, бижута и ценни предмети са взети, майката разпродава останалото от неограбените вещи, а самата Мария е принудена да се раздели с любимата си цигулка, за да може семейството да преживява някак. Чичото Тодор, брат на Панайот Карагъзов, постоянно тормозен от въоръжени милиционери не издържа и слага край на живота си, като се обесва. Майката и Мария постоянно ходят в милицията и затвора, за да научат нещо за П.Карагъзов, но напразно. Много по-късно разбират, че още с няколко души е разстрелян край р. Тунджа и заровен някъде там. И цялата тази трагедия заради паричен дълг на един партизанин от Сливен към Карагъзов отпреди 9 септември, който той дълго време не връща, и когато е принуден да го направи, не забравя това и си отмъщава.²³

Въпросът за произволните арести, побоища и убийства без съд и присъда, особено когато се отнася до разчистването на лични сметки, което силно повлиява върху популярността на новата власт - се поставя в Доклад за положението в България на секретаря на БРП/к/ Тр.Костов пред отдел "Международна информация" на ЦК на ВКП/б/. Тр.Костов докладва на "съветските другари", че една от големите трудности при изграждането на новата власт произтича от собствените редици /на българските комунисти/, и е свързана с все още неликвидираните методи на партизанщина. По-нататък се посочва, че някои комунисти, заемащи ръководни постове "вирнаха нос, започнаха да гледат на обикновените хора от високо. Има елемент на възгордяване и в някои случаи на тиранично поведение". Като пример Тр. Костов посочва случай със секретар на партиен комитет в Сливен, който отива на кино, и точно когато влиза в киносалона, филмът започва. Той нарежда прожекцията да бъде спряна, да се запали осветлението, за да намери мястото си, и едва след това позволява прожектирането да започне отначало. Тр.Костов отбелязва, че подобни случаи широко се използват от "вражеската пропаганда" срещу комунистическата партия и народната милиция и не трябва да се допускат.²⁴

Висок е градусът на напрежение в града в края на 1944 и началото на 1945 година. В мъчително за всички страни очакване по предстоящите процеси на Народния съд, особено се ожесточават политическите страсти около приемането на небезизвестното Четвърто постановление на МС /прието през м. ноември 1944 г. и под натиска на БРП/к/, обявено за несъществуващо на 8 декември с.г./, според което се дава възможност на всички офицери, подофицери и войници, прив-